

ge midler kan yde lån ikke blot til forbedringer, men også til opretningsarbejder.

Boligministeren har endelig oplyst, at regeringen løbende har forhandlet med de kommunale organisationer om lovforslaget. Det er her blevet fremsat som et kommunalt ønske at ændre hovedstadsrefusionen af byfornyelsesudgifterne således, at refusionen foregår mellem primærkommunerne indbyrdes efter en ordning svarende til den, der gælder for boligsikringen, og i overensstemmelse hermed har ministeren stillet ændringsforslag til lovforslagets § 61.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) kan tilslutte sig boligministerens ovenstående bemærkninger og indstiller lovforslagene til *vedtagelse* med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet er enig i, at der er behov for en byfornyelse.

På mange måder er det fordelagtigt at bevare og forbedre den bestående bebyggelse fremfor blot at rive ned og bygge nyt.

For det første er det billigere at udnytte den eksisterende infrastruktur end at opbygge en ny.

For det andet er modernisering og vedligeholdelse mindre belastende for betalingsbalancen end nybyggeri.

For det tredje giver en given investering i byfornyelse mere beskæftigelse end den samme investering i nybyggeri.

For det fjerde sikrer fornyelsen af de ældre bykvarterer en bedre befolkningsfordeling i de større byers boligområder.

For det femte vil en byfornyelse sænke forbruget af landbrugsjord til byudvikling.

For det sjette kan en rigtigt gennemført byfornyelse skabe et bedre boligmiljø end det, der er vokset op i kølvandet af tidligere tiders totalsaneringer.

Derfor er der brug for en samlet byfornyesindsats, som kan sikre, at de ældre boligområder i de større byer bliver attraktive boligmiljøer med moderniserede boliger, trafiksanering og grønne områder.

Saneringsloven kan – med mindre justeringer – udmærket være rammen om en byfornyesaktivitet i en årrække. Det fremgår klart af saneringslovens formålsparagraf, at loven er andet og mere end en nedrivningslov. I de senere år er det gennem saneringsplaner i en række provinsbyer påvist, at loven også i praksis kan anvendes som byfornyeslov.

Mindretallet konstaterer desuden, at det ikke under udvalgsarbejdet har kunnet klarlægges, i hvor høj grad og i hvilken udstrækning de berørte lejere i virkeligheden ønsker sig en byfornyelse og boligforbedring af så stort et omfang, som denne lov lægger op til.

Boligministerens forslag er så uoverskueligt og ugennemarbejdet, at det er uforsvarligt at gennemføre en så omfattende lovgivning på det foreliggende grundlag.

Mindretallet finder det desuden betænkeligt at gennemføre en lov, der vil kunne betyde øgede offentlige udgifter i størrelsesordenen 25–30 mia. kr. på et tidspunkt, hvor der på alle andre samfundsområder lægges op til besparelser.

Udvalgsarbejdet har afsløret, at der ikke har kunnet gives tilfredsstillende svar på fundamentale spørgsmål. I stedet har ministeren valgt at nedsætte fire ekspertudvalg, som skal behandle disse problemer indtil udgangen af 1981. Endvidere vil ministeren gøre loven til en to-årig forsøgslov, dels ved at indsætte en revisionsbestemmelse, dels ved at åbne for gennemførelse af forsøgsprojekter.

Hermed har ministeren i realiteten erkendt, at loven er dårligt forberedt.

Men samtidig er der skabt en betydelig usikkerhed blandt håndværkere og lejere og grundejere, som ikke ved, efter hvilke regler fornyelsen i realiteten skal gennemføres.

Forslagets statsfinansielle konsekvenser er helt uoverskuelige. Den foreslåede rentesikringsordning er den dyrest tænkelige finansieringsmodel, som i løbet af få år akkumulerer et voldsomt statsligt udgiftsbehov. Denne udvikling forstærkes af, at regeringen samtidig har planlagt en udvidelse af kvoten for almenyttigt byggeri, hvortil også ydes rentesikring.

Endvidere har ministeren ikke kunnet give tilfredsstillende oplysninger om forslagets kommunal-økonomiske virkninger. Ministeren har oplyst, at kommuner med et særligt byfornyesbehov har lov at overskride den